

TATÁNA KOŘENKOVÁ - DOBRÁ DUŠE

Dětství

☉ Tatána Kořenková se narodila 31.3. 1946 v Plzni a měla o 6,5 roku staršího bratra. Je velmi optimistickým člověkem, dobrou duší, která se dobrovolně, ze svého rozhodnutí, straní politiky. Hledá v lidech dobro a nerada mluví o negativních věcech, které mohou ublížit. Pro nás byla, je a navždy bude DOBROU DUŠÍ...

☉ Tánin tatínek působil jako truhlář a linie jeho rodiny v Plzni sahá až do roku 1735 (dohledáno v matrikách). Byl skutečným plzeňským patriotem, malou Táňu vodil po Plzni a druhý den ji zkoušel z toho, co se při procházkách naučila. Tatínkův otec působil jak legionář.

☉ Maminčina rodina pocházela ze Žatecka z Nadryb, z oblasti, která se v době nacistické okupace stala součástí Sudet. Za vlády Hitlerovy se vše proměnilo. Rodina byla nucena do 14 dnů domov opustit, protože se nechtěli připojit k německé straně. Malá Táňa doma slýchala o útrapách války, odchodů kamarádek do koncentračních táborů... Tyto vzpomínky Táňu posunuly k tomu, aby se neohlížela do minulosti, ale hledala v lidech DOBRO...

☉ Táňa prožila krásné dětství. Často navštěvovala prarodiče v Chrástu u Plzně, kteří měli malé „hospodářičko“. V Bolevci měla rodina malou zahrádku, Táňa nikdy nepoznala pocit nudy, protože ji rodiče naučili pracovat, a toho si dodnes moc cení.

☉ Roku 1953 rodina bydlela u zimního stadiónu a po Doudlevecké třídě šel dav nespokojených dělníků. Rodiče byli otřeseni strachem o Tánina bratra, který zmizel z domu a visa na madoně morového sloupu zjišťoval, co se děje v Plzni během stávek proti měnové reformě.

☉ V roce 1956 byla na své první dovolené od podniku, kde pracoval tatínek, ve Valečkově Mlýně, který je dnes zatopen přehradou Hracholusky. Na druhou stranu ji také poprvé polapil strach, protože se jí do ruky dostaly noviny, kde se projevoval kult osobnosti a zároveň zde byly zprávy z Maďarska a malá Táňa viděla fotografie pověšených lidí za nohy na stromech.

Vzdělání

☉ Po mateřské škole nastoupila do Benešovy školy na Doudlevecké třídě (dílo Hanuše Zápala). Dle svých slov navštěvovala mimořádnou školu a setkala s mimořádnými učiteli, například páni profesori Exner, Steiner a Janeček.

☉ Dlouho se nemohla rozhodnout, jakou školu si zvolí po ZŠ. Nakonec se rozhodla pro učiliště spojů, jež se nacházelo v blízkosti její základní školy, a nakonec ji tento obor opravdu nadchnul. Zažila například první ústředny, které byly mechanické. Vyučila se a dostala svou první umístěnku, již nakonec nevyužila. Místo toho se nakonec rozhodla rozšířit své vzdělání v slaboproudu. Školu ukončila maturitou roku 1968. V okamžiku, kdy nastoupila na své první pracovní místo, setkala se tváří v tvář s okupací SSSR.

Dospělost a osudové roky

☉ S manželem se seznámila prostřednictvím manželova bratra, jenž byl jejím spolužákem na průmyslové škole. Spjovala je láska ke knihám, především o rusko-japonské válce - Port Arthur.

☉ Jejich vztah začíná v osudném roce 1968. Později se jim narodila dcera a syn.

☉ 21.8.1968 - Rodina v tu dobu bydlela v Květné ulici nad Starem, proti doudevecké škodovce. Bratr ji vzbudil v 4:30, aby si poslechla dunění ruských tanků, které projížděly Plzní. Poté přišla do práce v telekomunikačním úřadu. Když mířila k měřícím strojům, setkala se s vyděšeným ruským vojákem, který byl přibližně jejího věku. Naštěstí se dokázala velmi dobře rusky domluvit, zeptala se jej, zda se může vzdát a za chvíli mu přinesla svačinu. Což svědčí o tom, jaká dobrá duše Táňa po celý život je... Tánin bratr ale měl o svou sestru obavy, proto ji nedlouho na to z práce odvezl domů. Všude byly tanky...

☉ Odpoledne šla Táňa se svým manželem na procházku. Najednou na ně začaly padat papírky z agentury TAS. Když je rozbali, bylo na nich rusky napsáno: „Nebojte se, nic se neděje... Přišli jsme Vás zachránit...“. Nemohli uvěřit tomu, co se děje... Vždyť Rusko se zdálo být na piedestalu...

☉ Sametovou revoluci 1989 do jisté míry prožila jako „konzultant na telefonu...“ Její neteř ji v oudové okamžiky pracovala na Národní třídě, a právě proto tomu se paní Táňa ocitla ve víru dějin, protože jí Jana právě kolem 17.h zavolala. Dcera, která v té době studovala VŠ, Táňu pověřila důležitým úkolem vyvěsit letáčky ve své práci. Táňa se zúčastnila několika demonstrací v Plzni. Bohužel se cítila znechucena jednáním některých lidí, kteří „začali převlékat pláště“ a dodnes se nedokáže vyrovnat s pocity rozčarování z lidí, kteří se chtěli jen a jen mstít a vylít si vztek. Dle jejích slov do slova a do písmene začala „bitva o koryta...“.

Současnost

☉ Každopádně ji tento „bod zlomu“ posunul k možnostem být spisovatelkou na volné noze. Tatána vydává knihy pro děti, sbírky básní. Tyto knihy si sama ilustruje. Velmi rád by se s ní seznámil i Jiří Žáček.

☉ V současné době se Tatána věnuje autorské tvorbě, kterou vydává na vlastní náklady, např. Česká řeka české nebe; Pojd' me běhat s Nečtinkou, lesem, polem, pěšinkou apod. Navíc pořádá besedy pro školy a organizuje akce pro domovy důchodců a charitních domů ve spolupráci s plzeňskou charitou pod vedením pana ing. Lodra v Alžbětě, Zitě a u Jiřího, publikuje v Plzeňském senioru, Polabské vrbě, v Literární Vysočině, přispívá do plzeňského PLŽe. Je stále plna životního elánu a víry v lidské DOBRO, protože si přeje, aby byl život „takový hezčí, protože bídy kolem je dost“. DOBRÁ DUŠE...